

Понеже Іудеи тѣ бѣхъ слаби, тѣрпѣхъ много отъ ближни тѣ народи. Най голямо то гоненіе претѣрпяхъ отъ Сирійскій атъ царь, *Антиоха Епифана*, който искаше да воведѣ у нихъ языческо богослуженіе, и въ самый атъ Іерусалимскій храмъ бѣше поставилъ идолъ. *Маккавеи* тѣ, който бѣхъ отъ священнической родъ, станахъ да защищавать истинна та вѣра. Тѣи возобновихъ Богослуженіе то по Божій атъ законъ, защитихъ отечество то си, и станахъ начальници на Іудеи тѣ.

Но Іудеи тѣ въ тѣя времена почти секога бѣхъ въ опасность да подпаднатъ подъ язычници тѣ. Въ тѣя мачни обстоятелства тѣи ободрявахъ себеси съ надежда, какво ще дойде скоро обѣщанный Христосъ. Но мнозина отъ нихъ бѣхъ въ погрѣшка, зачото мислехъ, какво ще дойде да устрои земно царство, въ което ще царувать они.
